

[Lundberg.]

at vi faar en almindelig Nedsættelse af Arbejdstiden, saaledes at vi paa alle de Maader og Omraader, hvor det er muligt, kan virke med til at gøre Kaal paa Arbejdsløsheden. Det er jo de langvarigt arbejdsløse, dem, der i Henhold til Arbejdsløshedslovens Bestemmelser ikke kan faa Understøttelse, naar de ikke har haft Arbejde i 10 Maaneder i de sidste 2 Aar, der først og fremmest skal beskæftiges, og paa samme Linie under lignende Forhold ogsaa de uorganiserede. Men det skal ikke være nogen Hemmelighed, at jeg med særlig Glæde hilser, at under i øvrigt lige Forhold skal fortrinsvis de arbejdsløse forsikrede Arbejdere have Beskæftigelse; og ligeledes, at Antallet af Arbejdstimer altid skal være saadan, at der bliver en væsentlig økonomisk Fordel ved at have Arbejde, set i Forhold til den Understøttelse, vedkommende som arbejdsløs kunde have hævet; at Omfanget af det Arbejde, der tildeles, skal staa i Forhold til vedkommendes Forsørgerpligter, at det ikke bare drejer sig om Statsarbejder, men ogsaa om Arbejder, som sættes i Værk af Kommunerne, herunder Amtskommuner, at det skal være Arbejder, som af økonomiske Grunde ellers ikke vilde være blevet udført nu, at det skal være Arbejder, der i alt væsentligt kan udføres med danske Materialer; at Spørgsmaalet om Cykle- og Gangstier langs vore Landeveje er Kærnen i det Arbejdsprogram, der er stillet op; at Arbejdet skal fordeles jævnt over hele Landet og i Nærheden af de Centrer, hvor de mange arbejdsløse fortrinsvis er samlet; at der kan betales Udgifter, refunderes Udgifter, eller hvad man vil, for Rejseudgifter, Transport til og fra Arbejdet og eventuelt ogsaa til særligt Arbejdstøj og Værktøj o. lign.; at der her er en udmærket Lejlighed for Arbejdsløshedsdirektøren, Overvejningsinspektøren og Vandbygningsdirektøren til at faa et frugtbart Arbejde i Gang; at der ved disse Foranstaltninger kan regnes med, at for saa vidt Loven føres ud i Livet og praktiseres efter sine Bestemmelser, vil der skaffes Arbejde til et Beløb paa over 100 eller i hvert Fald ca. 100 Mill. Kr. i de to Finansaar, for hvilke Loven skal gælde; og endelig at en saadan Foranstaltning vil aflaste de uhyre Byrder, som de arbejdsløshedsforsikrede nu maa bære gennem deres høje Kontingenter til Arbejdsløshedskasserne.

Alt dette gør, at det forekommer mig, at jeg kan nøjes med at slaa disse Hovedlinier fast, fordi jeg synes, det er saa rigtigt,

og at det er paa den Maade, det maa gribes an. Ogsaa fordi jeg naturligvis kan henholde mig til Ministerens Fremstillingsmateriale og i øvrigt til Forretningsordenens Bestemmelser, skal jeg ikke gaa ind paa Enkeltheder vedrørende de enkelte Paragraffer. Jeg ved nok, at der ikke tages særlig meget Hensyn til disse Bestemmelser i Forretningsordenen, men de er der dog trods alt alligevel, og jeg skal derfor overholde dem.

Jeg har altsaa kun villet omtale Lovforslaget i dets Hovedtræk og de Hovedsynspunkter, som mit Parti maatte lægge til Grund for Bedømmelsen af det. Som jeg synes jeg selv, har fastslaaet, er dette Initiativ fra Socialministerens Side ikke Udtryk for nogen pludselig Opvaagnen, ikke et pludseligt Initiativ, fordi han har ment, at nu maatte der gøres noget. Jeg har fastslaaet, at Regeringen og ikke mindst Socialministeren gennem alle Aarene paa mangfoldige Omraader har været næsten mere end opfindsomme med Hensyn til at tage Initiativ saa paa det ene og saa paa det andet Omraade; og det er jo uden for enhver Tvivl, det ved ethvert Medlem, der er til Stede her, at meget vilde have været naaet, hvis den tilstrækkelige Forhandlingsvilje ogsaa havde været til Stede fra Oppositionspartiernes Side. Det er en fastslaaet Kendsgerning, at dette Forslag gennem Maaneder har været behandlet i Arbejdsløshedsraadet, og at Regeringens Interesse for og Forstaaelse af Betydningen af Bekæmpelse af Arbejdsløsheden ikke blot er, men ogsaa stadig har været vaagen.

Nu ser jeg nok, at man i Forbindelse med dette Forslag forsøger paa den gamle Metode og den gamle Vise, om jeg saa maa sige, om Blændværksmillioner og Valgfjæsk og Tilrettelæggelse af en Situation, og hvad det nu er, fordi man mener, at Regeringen skulde nære Ønske om Valg. Jeg maa altsaa endnu en Gang fastslaa, at disse Bestræbelser ikke behøver at forbyde et eneste Medlem her i Tinget, som har fulgt med i de senere Aar, ikke paa nogen Maade! Det er et naturligt Led i Socialministerens og Regeringens øvrige Bestræbelser for Bekæmpelse af Arbejdsløsheden. Man kan naturligvis sige, at hvis Socialdemokratiet var bange for, at vi skulde være i Tilbagegang blandt Vælgerne, at der skulde være Fare for, at Regeringen ikke kunde holde, ja, saa kunde vi have Interesse i at tage Stødet straks. Men da det er givet, at der ikke er mange fornuftige Mennesker, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller indbefattet, som et eneste Øjeblik tror, at Regeringen blev fri